

Ohlášky – neděle 5. 11. 2023

Dnes prožíváme **31. neděli v mezidobí**.

- Čtvrtek 9. 11. – **Svátek Posvěcení lateránské baziliky**
- Pátek 10. 11. – **Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve**
- Sobota 11. 11. – **Památka sv. Martina, biskupa**
- Příští neděle 12. 11. 2023 bude **32. neděle v mezidobí**.

- Ve středu 8.11. nebude náboženství menších dětí. Ve čtvrtek náboženství bude.
- 11.11.23 13:00 Pfannschmidtova vila. Den lovosických autorů, vstupné dobrovolné. Podle neověřené informace by mělo součástí programu být předání čestného občanství Jířimu Kudrmannovi
- V sobotu 11.11.2023 v 15 hod. bude v kostele sv. Martina **v Mlékojedech poutní mše svatá**. Všichni jste srdečně zváni.
- Aktuální číslo KT (44) věnuje pozornost např. ukončení synody o synodalitě, Najdeme také rady, jak rozpoznávat dezinformace a nevěřit jim.
- V pondělí 20.11. v 17:00 bude první společné zasedání pastorační a ekonomické rady farnosti.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30 bohoslužba slova
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 50 (2023)
5. 11. 2023

31. neděle v mezidobí



Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

9. Manželství (Aby církev byla soucitná) II

Nejkrásnější dobrodružství

Cítím zvláštní soucit s těmi, kteří žijí v odloučení nebo jsou rozvedeni. Jestli vám někdo někdy řekl, že vás miluje, a vy jste řekli: „Miluji tě,“ pak víte, že jednou z nejkrásnějších věcí v životě je láska. A jednoho dne ten člověk odejde nebo vy odejdete za někým jiným. Nejkrásnější dobrodružství není vyhrát v loterii, mít krásný dům nebo novou káru. Nejkrásnější způsob života není být inženýrem, mít nádherného psa, zlaté rybičky a super zařízený byt! Ne, nejkrásnější dobrodružství a největší výhra je láska. Svátost manželská spojuje a dává sílu k věrnosti. Ve francouzských městech jedno ze dvou manželství končí rozvodem! Na venkově je poměr jedna ku třem. Brzy se věrní manželé stanou kuriozitou, kterou bude chtít každý vidět! Mladí dnes věnují spoustu času studiu, aby se připravili na profesní život. Stát se inženýrem jim trvá šest nebo sedm let. A přitom nejkrásnější dobrodružství svého života promarní tím, že se ožení nebo provdají několik měsíců po seznámení. A to předtím stráví spoustu času v horizontální poloze zběsilým sexem. Říkám mládeži: „Počkejte trochu, když začnete tělesnými požitky, je to k ničemu. Počkejte, než se spolu budete milovat, dejte si na čas. Než poznáte toho druhého po sexuální stránce, snažte se poznat jeho srdce.“ Uvědomte si, jak náročné by to bylo, kdybyste se později rozešli. Co by se stalo s dětmi? Představte si, kolik úsilí by vás stálo najít si jinou ženu, se kterou byste si rozuměli, nebo jiného muže, který by vám vyhovoval. Naši mladí jsou, co se týče lásky, čím dál skeptičtější. Jeden kluk, kterému zemřel dědeček, mi řekl: „To nevdá, mně je to fuk, mám ještě tři!“ Zřejmě počítal ještě rodinu své nevlastní matky. Žiju s mládeží a mnohokrát jsem si všiml a ověřil, že rozvod nebo rozluka rodičů je zraní, vydeptá, zničí. Nikdy se nedozvíme, kolik dětí to postihne a kolik jich je takhle zraněno. Zažívají určité znechucení. Mají strach z věrnosti. Jeden známý mladík mi představil svou přítelkyni. Má ji moc rád. Zeptal jsem se ho, kdy se chtějí vzít. Odpověděl, že jeho prarodiče se rozvedli, jeho rodiče se rozvedli a že on na tuhle tradici nechce navazovat. Nedokázal věřit, že jeho svazek s tou pěknou dívkou, kterou tak miluje, by mohl vydržet. Tihle mladí nejsou skeptičtí. Mají strach vrhnout se do nejkrásnějšího dobrodružství v životě. Co Bůh

spojil, člověk nerozlučuj. O věrný vztah se musí bojovat. Nezapomínejte, jakou moc má svátost manželství. Je to milost. Ta pokračuje, i když jste se rozvedli. Církev se nevyslovuje příliš příznivě o osobách rozvedených a znovu provdaných nebo ženatých. Církev v tomto případě nedbá Písma. Vnímejme evangelium doslovně. Kristus řekl: „Přišel jsem pro hříšníky.“ Jak může církev tak přistupovat k rozvedeným, rozloučeným, tedy trpícím? Věřím, že by se měla vyjadřovat soucitně k těm, kteří tolik trpěli. Nebo má církev ještě zasazovat další rány a zhoršovat utrpení, které prožívá tolik mužů a žen?

Rozvedení, rozloučení, cizoložní

Povězme si něco o svatém přijímání, které se upírá rozvedeným, kteří se znovu oženili nebo provdaly. Kolikrát jsem už před mší musel poslouchat lidi, co mi povídali: „Pane abbé, církev mi neumožňuje přistoupit ke svatému přijímání, protože jsem se rozvedl a znovu oženil.“ Odpovídám bez vytáček: „Klidně k němu přistup, já tě soudit nebudu!“ Dělán to diskrétně, protože se cítím rozpolcený mezi zákony církve a utrpením lidských bytostí. Eucharistie není žádná odměna. Je to posila pro slabé. Takže podle mého názoru by se rozvedení a znovu ženatí či vdané měli přijímání účastnit mnohem častěji než ostatní. Doufám, že Jan Pavel II. nebo jeho následovník to dovolí. Myslí si to hodně biskupů. My kněží církve nemáme právo znovu oddávat rozvedené, protože svátost manželství je jen jedna. Ale když vezmu za ruce partnery, kteří se znovu oženili a provdaly, žehnám lásce, která je spojuje. A modlím se, aby Bůh smazal jejich přestoupení a pomohl jim najít správnou cestu. Musíme zachovávat manželskou věrnost, kterou máme od Boha. Když to nezvládneme, ať nám Pán odpustí a dá nám soucit církve a svou lásku. Nezapomínejme, že někdo, kdo se rozvedl a znovu vstoupil ve svazek manželský, nemusí být nezbytně ve stavu hříchu, protože manželství mohl narušit ten druhý. Žehnám obzvlášť všem, kdo jsou odloučení nebo rozvedeni. Ať ti, kteří si zůstávají věrní, berou tuto věrnost od Boha. A těm, kteří to ne dokázali, ať Pán odpustí. A ať církev projeví ve slovech a činech víc soucitu. Ještě bych měl dodat něco. Kolik z těch trpících párů podle mě uzavřelo prázdné manželství – spěchali, nepřipravili se, stavěli jen na počátečních emocích. Navrhují jim, aby navštívili odborníka, který je v každé diecézi, aby jim

řekl, jestli jejich manželství vůbec má smysl. Až příliš mnoho párů se k tomuto zásadnímu kroku, který by je osvobodil, neodhodlá. Dělají chybu. I když je to běh na dlouhou trať, měli by to zkusit. Manželská láska je boj. A Bůh je v tom boji s námi. Jeden bývalý delikvent, který měl zvláštní charakter, ale přestoupil na víru, mi jednou vmetl do tváře: „Guy! Řekni lidem, jakou sílu má svátost manželská. Řekni jim, že vzájemná věrnost je možná, když jsme si jisti, že je tu Bůh, aby nám pomohl.“ Ten chlápek i se svou zatracenou povahou musel asi od Boha načerpat ohromnou sílu. Nedokáže snad Bůh i nemožné? (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého lotra – 1. kapitola Prosté evangelium*)

Texty k rozjímání – 31. týden v mezidobí

Neděle 5. 11. – Mt 23,1-12: Evangelium je zvěst o svobodě a nikoli o systému břemen. Avšak to neznamená, že mezi členy církve včetně vedoucích nemají být vztahy postaveny na slušnosti, korektnosti a vzájemné úctě.

Pondělí 6. 11. – Řím 11,29-36: Chvalozpěv na Boží milosrdenství! Jeho plán záchrany nemůže zastavit žádná lidská špatnost. I zla a odmítnutí dokáže Bůh využít k dobrému. „Šťastná vina“, vzpomeneme na text velikonočního chvalozpěvu.

Úterý 7. 11. – Řím 12,5-16a: Rozmanitost, s jakou se setkávám denně u sester a bratří, je v Kristu spojena v jedno Jeho tělo. Častěji si to chci uvědomit, když jsou naše vztahy ohroženy závistí, žárlivostí a egoismem.

Středa 8. 11. – Řím 13,8-10: Ano, dluh se jednou zaplatí – a je konec. Ale lásku jsme dlužní stále!

Čtvrtek 9. 11. – Jan 2,13-22: Mohu přemýšlet: Nad čím by dnes Pán spletl důtky a co by vymrškal? Možná i já dávám špatný příklad...

Pátek 10. 11. – Řím 15,14-21: Být služebníkem Krista mezi pohany popisuje Pavel jako milost. Mezi pohany žije většina z nás. Jsme si vědomi této výzvy?

Sobota 11. 11. – Řím 16,3-9.16.22-27: Je dojemné, jak se Pavel snaží na nikoho nezapomenout. Lidská náklonnost a vděčnost se nesmí při apoštolské práci vytrátit. Kdypak jsem já naposledy napsal někomu (třeba smskou), pozdrav?